

med Andre. Jeg forstod ham saaledes, at det ikke var paa Sagernes Realitet, at det ikke var for at fremme Lovgivningsarbeidet, thi saa kunde det ærede Medlem ikke i den Grad have erklæret sig for Bisnepolitiken. Havde det været derpaa, det ærede Medlem vilde samarbejde, vilde jeg meget have interesseret mig for at vide, paa hvilke Vilkaar han vilde det; men jeg forstod ham saaledes, at det var i politisk parlamentarisk Forstand, han havde Vilkaar at stille, og saa kan der være Andre, der søle sig fristede til at faae nærmere Oplysning om disse Vilkaar, men jeg for mit Vedkommende gjør det ikke. Det ærede Medlem var glad ved et andet Medlem her i Salen, det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen), og jeg under ham den Glæde, thi det er kun sjældent, han har havt Leilighed til at glæde sig over dette ærede Medlem; dette ærede Medlem skulde nemlig have sagt, at den høie Regjering havde begaaet mange og store Feil. Jeg veed saamænd ikke, om det ærede Medlem har sagt det; det kan godt være troligt, thi han siger jo saadan en hel Del, naar han kommer ud i Landet, og det kan jo ogsaa være sandt, thi et Ministerium bestaar jo af Mennesker, og at feile er menneskeligt, saa det skulde være underligt, om ikke Regjeringen skulde have begaaet en hel Del Feil. Jeg veed altsaa ikke, om det ærede Medlem har sagt dette, men jeg vil haabe, at hvis han har sagt det, har han ikke glemt at tilføie: Ja, men Oppositionen har begaaet mange flere og større Feil; det er jeg overbevist om, at det ærede Medlem har tilføiet. (Berg: Det burde han!) Ja, det burde han utvivlsomt have gjort, og jeg er vis paa, at han derved har fundet Noget, som kunde veie op mod Regjeringens Feil. Det vilde ialtsald have været det ærede Medlems Pligt; derfor tror jeg ogsaa, han har gjort det. Søvrigt vilde jeg takke det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds for et Ord, han har opfundet, nemlig „Tommerumsmændene“. Jeg tilstaar, at jeg forstod det ikke rigtig strax, da jeg hørte det. Man siger undertiden ude paa Landet noget plat om en Mand, at han gaar i sit eget „Tommerum“, og mener dermed En, som dvæstter Livet hen og ingen Ting bryder sig om. Jeg troede altsaa, at det ærede Medlem ved dette Udtryk havde sigtet til Beboerne af døde Pletter, til ligegyldige Personer eller saadant Noget.

Men det er ikke dem, man pleier at bryde sig saa meget om her. Saa opdagede jeg imidlertid efterat have tænkt Noget over det — man skal jo egentlig høre et saadant Udtryk et Par Gange, inden man forstaar det — at det var en aldeles fæl Slags Mennesker, det ærede Medlem sigtede til, Folk, som ønskede, at der skulde være tomme Rum, som det ærede Medlem lod blive tomme, og som saa disse ubehagelige Mennesker kunde fylde ud for egen Regning. Jeg antager, det var det ærede Medlems Mening. Det er et tungt Navn; jeg skal for mit Person sige, at jeg glæder mig meget over ikke at kjende noget til den Slags Mennesker. Det vilde være meget ubehageligt at komme i Berøring med dem.

Nu har det ærede Medlem, som jeg før sagde, proklameret Bisnepolitiken. Der har vist ikke været store Forventninger Landet over om, at der skulde komme Noget ud af denne Rigsdagssamling, men aldeles bestemt har dog Ingen kunnet sige det; man har maaste kunnet anse det for mere eller mindre sandsynligt, men nu har det ærede Medlem sagt, at Alt maa visne, og nu gaar det over i alle Blade, baade Høre- og Venstreblade, der spredes Landet over i mange Tusinder af Exemplarer, bliver slugt og fordøiet, og om en Maaned vil det da være blevet en offentlig Mening, som det ærede Medlem saa vil støtte sig til; men saa har man glemt, hvem der har lavet den offentlige Mening, og saa har det ærede Medlem den at støtte sig til og være glad ved. Jeg er ogsaa overbevist om, at hans Vælgere ville være glade ved ham. (Afbrydelse af Berg.) Ja, det er naturligvis godt at have Folket med sig. Da det ærede Medlem indstøder den Bemærkning, vil jeg sige, at de ærede Medlemmer dog ikke have hele Folket med sig, men at det kunde være, at vi ogsaa have en god Slump af Folket med os. Naar man ikke idelig protesterer mod denne Misbrug af Ord, at det ærede Medlem skulde have Folket med sig, ligger det i, at det i og for sig maa findes ufornødent, thi det er et saa overdrevent Udtryk, at det i og for sig ikke kan stufte Noget. Folket er ogsaa repræsenteret ved andre Mænd end de Herrer. I dette Thing er Folket ogsaa repræsenteret ved et Mindretal, i det andet Thing ved et Fleertal, der begge ere